

Anita Harting, overleden 30 mei 2023

Uitgesproken op de crematie door Marjan Nieuwenhuis

Anita heb ik voor het eerst ontmoet in het voorjaar 1971 op een redactievergadering om gezamenlijk een blad uit te geven door MVM. Sekstant en het COC. Aanwezig waren o.a. Anneke van Baalen en Anita vanuit MVM en ikzelf als plaatsvervanger vanuit het COC. Hier hoorde ik voor het eerst dat er begonnen werd met het opzetten van vrouwenpraatgroepen. Vanuit MVM was dit spectaculair omdat dit zonder mannen zou zijn, MVM stond hier dan ook niet achter.

Anneke, Anita en Liesbeth van der Waals begonnen met de eerste praatgroep, zelf kwam ik in de derde praatgroep, met o.a. Joke Kool-Smit en Bernardine Ensink. De praatgroepen spreidden zich als een olievlek uit en bleken aan een grote behoefte te voldoen. Vandaaruit werd o.a. een vrouwencongres georganiseerd wat grote consternatie gaf omdat mannen niet werden toegelaten, ook geen mannelijke journalisten.

Anita stond vaak vooraan bij een nieuw initiatief in de vrouwenbeweging. In de eerste jaren was alles anoniem. Het ging om de herkenning en bewustwording van ervaringen van vrouwen, waarbij het er niet toe deed wie wat inbracht. Daarom is het moeilijk te achterhalen wie welke inbreng had en wie ergens aan mee deed. Bij Atria en Wikipedia is er bitter weinig te vinden over allerlei (kleine) initiatieven waar vrouwen zich actief en onbetaald voor hebben ingezet, maar die naderhand werden uitgebouwd tot belangrijke onderdelen van de vrouwenbeweging.

Van enkele activiteiten is de inbreng van Anita zonneklaar. Samen met Hennie de Swaan heeft ze 'Vrouwen bellen Vrouwen' opgezet in 1973, inclusief trainingsgroepen voor vrouwen aan de telefoon hoe ze een gesprek het beste konden voeren. Hoe dat in haar werk is gegaan en welke weerstanden ze ondervonden van mannen en veel vrouwen staat mooi beschreven in het boekje van de Bonte Was 'Vrouwen over hulp bij ziekte en problemen', pagina 107, 1978.

Vanaf het begin was Anita lid van Wouw-Amsterdam, opgericht in 1992. Op haar initiatief werd de Gezondheidsgroep opgezet. En was ze medeoprichtster met Wil Merkies en Toos Koedam van het drie maandelijks bulletin.

Hierin schreef ze berichten van het internationale front, zoals de OWN Europe, het Older Women's Network, dat in 1991 was opgericht. En van WEMOS dat zich wereldwijd inzet voor gezondheid. Beiden zijn als stichting gevestigd in Nederland en bestaan nog. Anita leverde wel altijd te laat haar copy voor het Bulletin in, tot irritatie van haar mede redacteurs. Volgens mij was ik de enige die haar berichten las!

Af en toe kwam ik Anita weer tegen bij activiteiten buiten het vrouwenhuis of Wouw. Zoals in de aanloop voor de derde Wereld Vrouwen Conferentie van de VN in Nairobi, Kenya, in 1985. De overheid en andere vrouwenorganisaties organiseerden allerlei congressen en bijeenkomsten als voorbereiding. Vaak waren we beide aanwezig, en ook in Nairobi zagen we elkaar veel. Ook bij de vierde Wereld Vrouwen Conferentie 1995 in Beijing waren we alle twee.

In 2001 kreeg Anita een lintje voor haar verdiensten voor de vrouwenbeweging. Dit kwam omdat een raadslid meer vrouwelijke kandidaten wilde voordragen voor deze onderscheiding, met name uit de vrouwenbeweging. Liesbeth Mostert, Lilibeth Ket en Ingrid Kirsten van het vrouwenhuis hebben toen Anita naar voren geschoven, een terechte keuze.

Het is duidelijk, Anita was vaak betrokken bij nieuwe ontwikkelingen in de vrouwenbeweging en zette deze initiatieven ook door. Het is de bedoeling om dit nog verder uit te werken en op de website van Wouw te plaatsen en aan te bieden aan Atria. Opdat de inzet en ideeën van de vrouwen van het eerste uur van de tweede feministische golf niet vergeten worden.

Lint: **Een welverdiend lintje voor Anita - WOUW**